

Hvad er meningen med disse bestyrelser, og hvordan skulle det kunne undgå at påvirke forskningsfriheden?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er meget sjældent, at jeg er enig med hr. Jesper Langballe, men det er jeg faktisk i dag, og hans nys aflagte indlæg kan jeg skrive fuldstændig under på. Jeg vil også gerne gøre spørgsmålet til mit: Hvad er meningen?

Fru Hanne Severinsen svarede på mit spørgsmål før om, hvad meningen var med nu at lægge universiteterne ind under et andet åg end det, man havde haft for flere hundrede år siden, nemlig kirkens åg, ved at nævne noget om bedre samspil med det omgivende samfund. Jamen der er jo ikke tale om samspil, når man laver et flertal af eksterne i bestyrelsen. Så er der jo tale om et diktat og tale om, at det omgivende samfund, hvem det så end måtte være, kan pålægge universitetet en bestemt strategi.

Kl. 10.35

Det vil sige, at vi, hvis vi er rigtig uheldige, kan komme til at se fem-seks lokale universiteter, der er stærkt påvirket af de kræfter, der er i det omgivende samfund, som har flertal i de bestyrelser, der er i de universiteter, der ligger rundtomkring i landet.

Jeg kan ikke se, at der er noget som helst tilbage af selvstyre eller af forskningsfrihed i det forslag, der er fremsat her.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til fru Elisabeth Arnold: Hvis man nu f.eks. ser på Syddansk Universitet eller Aalborg Universitet, har de netop et omfattende samspil med erhvervslivet. Det foregår på en sådan måde, så rektor for Syddansk Universitet på den konference, vi havde om samspillet med erhvervslivet, sagde, at faktisk følte han, at de penge, han fik, f.eks. til det institut, der samarbejder med Danfoss nede i Sønderborg, og andre, var givet med meget færre betingelser end dem, som vi sad og gnidrede med og gav fra samfundets side.

Jeg tror i virkeligheden, vi samtidig godt kunne lære af den form for generøsitet, og jeg synes også, at f.eks. Aalborg Universitet er et godt eksempel på, at en hel egn er blevet udviklet ved, at man f.eks. har haft det samspil med teleindustrien.

Det er sådan noget, som er glimrende. Det skal være forskelligt fra universitet til universitet. Der er jo meget stor forskel på Københavns Universitet og Aalborg Universitet. De skal have hver deres styrkepositioner. Derfor er de bestyrelsesmedlemmer, som man vælger – det er jo i øvrigt universiteterne selv, der vælger i første omgang, og det kan jo så være repræsentantskaber senere hen – ressourcepersoner, som ikke kommer sådan på en smart måde. Jeg kan slet ikke genkende det billede.

Jeg er overbevist om, at de typer, som vi allerede nu ser som eksterne repræsentanter, tilfører mange gode ting til de bestyrelser. Spørg i virkeligheden de konsistorier, der er allerede i dag. De har meget glæde af de eksterne. De skal selvfølgelig vælges med omhu, men det har universiteterne selv indflydelse på.

Til fru Elisabeth Arnold: Der er ikke tale om noget diktat. Det her med, at man allerede i dag godt kan lave god ledelse på institutterne, ja, det er rigtigt, men i og med at det bliver en ansat leder, der man sikker på, at man får nogle kompetencer frem, og at man får nogle ideer frem om, hvem man kunne ansætte. Det bliver ikke bare noget, der går på tur, og det giver altså en bedre mulighed for at få udviklet instituttet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jøved (RV):

Over for fru Hanne Severinsen må jeg så understrege, at i § 2, stk. 4, er der brugt ordet tilgængelig: »... den nyeste viden inden for relevante fagområder gøres tilgængelig for videregående uddannelse uden forskning.«

Det er en meget upræcis formulering. Den siger intet om, hvad forskningstilknytningen kommer til at indeholde. Det er ikke noget sted i universitetslovforslaget beskrevet, hvordan adgangsvejen for professionsbachelor er til relevante kandidatuddannelser.

Det vil sige, at de ude på lærerseminarerne, sygeplejeskolerne osv. i dag ikke ved, hvordan de kan bruge deres bacheloruddannelse til en kandidatuddannelse. Det er ingen steder beskrevet.

Jeg går ud fra, at ministeren på et givet tidspunkt er i stand til at svare på, hvordan det her kommer til at skulle virke.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil jo ikke hænge nogen ud, siger Venstres ordfører som forklaring på, at hun ikke kan